

Universitetet i Oslo

Juridisk fakultet

JUS2111 - Fakultetsoppgave i miljørett

HHH-oppgave

1. Redegjør for skogeierens rett til erstatning når en plan eller en verneforskrift forbyr skogsdrift eller legger restriksjoner på skogsdriften.
2. Gi en vurdering av retten til erstatning ved vernevedtak, med utgangspunkt i erstatningsreglene i naturmangfoldloven.
3. Praktikumsoppgave:

I Moen kommune var det tidligere store områder med gammel naturskog. I den urørte naturen var det et rikt fugle- og dyreliv, med blant annet mange spillplasser for tiur og orrfugl, og hekkeplasser for flere sjeldne arter. Skogen var eid av flere skogeiere. De fleste av disse hadde gjennom mange år drevet intensivt skogbruk med utstrakt bruk av flatehugst. Det førte til at fugle- og dyrelivet ble betydelig redusert.

Mange av kommunens innbyggere reagerte på dette. Et lokalt politisk parti, ”Miljølista”, som hadde stor oppslutning, mente kommunen nå måtte stanse hugsten og verne deler av den gjenværende skogen. Det var særlig viktig å få vernet noen urørte hekkeområder og spillplasser i skogene til Peder Ås og Lars Holm. Av forskjellige grunner hadde det ikke vært hugst av betydning i skogene til Peder og Lars de siste 70 år. Derfor var det meste av deres skog fortsatt gammel naturskog. Men nå hadde de planer om å starte skogsdrift igjen.

Kommunen arbeidet med en ny kommuneplan. I kommuneplanens arealdel ble alle skogsområdene lagt ut til landbruks-, natur- og friluftsområde samt reindrift (LNFR) etter plan- og bygningsloven § 11-7 nr. 5. Miljølista foreslo at deler av skogen til Peder og Lars skulle vernes som ”særlig verneverdig område” i planen, og at det som del av planen skulle tas inn følgende planbestemmelse:

I områder merket ”særlig verneverdig område” skal hensynet til dyre- og fuglelivet ha prioritet. Hugst er i utgangspunktet forbudt, men noe spredt hugst kan tillates etter søknad til kommunen og etter nærmere anvisning av kommunens miljøetat.

Forslaget ble vedtatt av kommunestyret som del av vedtaket av kommuneplanen. Området som ble besluttet vernet utgjorde 50 % av skogen på eiendommen til Peder og 90 % av skogen på eiendommen til Lars.

Peder og Lars mente dette var et ulovlig vedtak.

I diskusjonen som fulgte, foreslo ordføreren at kommunen i stedet kunne verne området gjennom en reguleringsplan. Han mente en bestemmelse med det innholdet som var tatt inn i kommuneplanen, i alle fall kunne vedtas med hjemmel i plan- og bygningsloven § 12-5 nr. 5 og § 12-7. Peder og Lars var ikke uenig i dette, men hevdet at de hadde krav på erstatning for sitt økonomiske tap hvis adgangen til å hugge ble innskrenket slik det var foreslått.

Ordføreren skjønnte at tiden var kommet til å kontakte en advokat.

- a) Hva kunne Peder og Lars gjøre for å angripe kommuneplanvedtaket?*
- b) Var kommunestyrets vernevedtak i kommuneplanen lovlig?*
- c) Ville Peder og Lars hatt krav på erstatning for sitt økonomiske tap dersom kommunen benyttet reguleringsplan? Hva ville de i tilfelle ha krav på erstatning for?*
- d) Ville Peder og Lars hatt krav på erstatning dersom området var blitt vernet etter naturmangfoldloven?*